

20. Така *зл* и чашѣ-тѣ слѣдъ вечерѣ-тѣ, и каза : Тая чаша е новий-тѣ завѣтъ съ мой-тѣ кръвъ, която ся за васъ пролива.

21. Но ето, рѣка-та на тогось който мя прѣдава съ мене е на трапезѣ-тѣ.

22. И Сынъ чловѣческый отхожда споредъ както е опрѣдѣлено ; но горко на тогось чловѣка чрѣзь когото ся прѣдава ;

23. И тѣ наченѣхъ да разискуватъ помежду си, кой ли отъ тѣхъ ще е тойзи който ще стори това.

24. Станѣ още и прѣспирня помежду имъ, кого отъ тѣхъ ще иматъ за по голѣмъ.

25. А той имъ рече : Царіе-тѣ на народы-тѣ господаруватъ надъ тѣхъ, и тѣзи които гы владѣйтъ наричатъ ся благодѣтели.

26. А вы не така ; но най голѣмый-тѣ испомежду вы, да бѣде както най малкый-тѣ ; и който началствува, както оногось който слугува.

27. Защото кой е по голѣмъ, който сѣди на трапезѣ-тѣ ли, или който слугува ? не тойзи ли който сѣди ? но азъ помежду васъ съмь като единъ който слугува.

28. А вы сте онѣзи които устояхте съ мене наедно въ мои-тѣ напасти.

29. За това азъ вамъ завѣщавамъ царство, както Отецъ ми завѣща на мене ;

30. За да ядете и да пиете на трапезѣ-тѣ ми въ царство-то мое ; и да сѣднете на прѣстола, да сѣдите дванадесеть-тѣ племена Израилевы.

31. И рече Господь : Симоне, Симоне, ето, Сатана вы изыска, за да *вы* отсѣе като жито :

32. Но азъ ся молихъ за тебе да не оскудѣе твоя-та вѣра ; и ты когато ся обърнешъ, утвърди братія-та си.

33. И Петръ му рече : Господи, готовъ съмь съ тебе *наедно* и въ тѣмницѣ и на смъртъ да идѣ.

34. А той му рече : казувамъ ти, Петре, пѣтель-тѣ днесъ пѣма да попѣе, прѣди да ся отречешъ *ты* триждъ че мя не познавашъ.